

I Dagens Nyheder var den 20. oktober 1934 denne artikel om Caroline Hansen Herding i anledning af hendes 80 års fødselsdag.

Tændstiktutter og Juletræsdynt i et halvt Aarhundrede! Den 80-aarige Caroline Herding om Forskellen mellem før og nu Gifte Kvinder og Forretningslivet

- Jeg har aldrig fejlet noget, jeg ved ikke, hvad det er at være syg

Frøken Caroline Hansen Herding staar i sin Villa ved Øresundets Bred ude i Springforbi og smiler sejrssikkert. Hun fylder firsindstyve Aar i Dag, og hun har i omtrent et halvt Aarhundrede ledet en Forretning, som hun begyndte paa bar Bund og som hun efterhaanden arbejdede op, saa den nu er kendt viden om. Hovedstaden har forandret sig meget i det halve Aarhundrede, men Caroline Herding er blevet ved med at være det samme joviale, udmærkede Menneske, som alle de mange, der er kommet i Forbindelse med hende, er kommet til at holde vældigt af.

- Hvordan gik det til, at De kom ind paa Forretningsomraadet?

- Fra jeg vare ganske lille, vilde jeg kun eet: handle. Hjemme hos min Far - Murermester Hannibal Hansen, der havde Arbejdet ved Reparationerne f de offentlige Bygninger, begyndte jeg allerede at handle - med Teblade, som jeg tørrede! Som ganske ung kom jeg til Menck paa Graabrødretorv. Han handlede blandt andet med Goschs Tændstikker. I Æsker. Men det forekom mig, at her laa et Marked. Bare paa en anden Maade.

Hvorfor det blev Tutter

Menck handlede navnlig med Tændstikker i Æsker. Men dette forekom mig upraktisk. For der kunde jo ikke ligge saadan en Æske fremme i en Stue, uden at nogen puttede den i Lommen og væk var den. Nej, saa maatte det være meget mere fornuftigt at handle med Tændstikker i Tutter.

- Hvorfor dog det?

- Hvem løber med en Tut? Kan De tænke Dem en Ægtemand, som stikker saadan en Tut Tændstikker i Lommen og gaar ud med den? Nej, en Tuts Indhold egnede sig bare til at stikke ned i et Stativ, som nok skulde blive staaende, hvor det stod. Det viste sig da ogsaa, da jeg havde etableret mig med Tutter, at det var noget, som Husmødrene vilde ha'!

- De lavede en Tutforretning?

- Lige ud ad Landevejen! Men det blev jo ikke ved dem. Mit kvindelige Instinkt sagde mig, at der var en Mængde Ting, som Husmødrene ikke kunde undvære. Dem kunde de faa hos mig. Og saa har jeg altid haft en Kærlighed for Juletræer. Derfor var jeg den første, som handlede med Juletræsdynt. Men hvad dem anbelanger, saa har jo meget forandret sig. For det første kan man jo nu ikke faa noget videre ind. For det andet har Juletræsdynten taget et andet Sving.

- Et andet Sving?

- Folk bruger nu mindre Juletræer end de gjorde i gamle Dage. Og de bruger meget mindre Papir til at hænge paa, der er ikke saa mange som før, der hænger Papir paa Træet - man bruger ikke Kurve og Kræmmerhus saa meget som tidligere. Og man hænger ikke længer Godter paa Træerne.

De nye Generationer

- Hvorfor tror De, at man ikke gør det?

- Man spiste for mange! Næh, meget har forandret sig, siden jeg begyndte, men det er da endelige heller ikke saa mærkeligt, at Verden skifter Form i Løbet af otteogfyrrerove Aar! Se bare paa Kunderne! Jeg har haft fire Generationer staaende foran min Disk! Det er saa rørende og saa glædeligt. Ansigterne ligner hverandre - og er dog saa nye!

- Og hvordan med Handelsfolkene?

- Helt anderledes nu. Man var høfligere i gamle Dage! De skulde have set, naar jeg handlede med gamle Jacob Holmblad. De skulde have set ham for Eksempel, da jeg kom til ham og sagde, at det var dog meningsløst, at jeg skulde sælge saadan en Bunge tyske Lys i Paraffin, bare fordi de var saa meget billigere end de danske Lys, som han lavede. Om han kunde tænke sig, at jeg kunde faa hans Lys billigere, jeg kunde blive en stor Kunde? Og gamle Jacob Holmblad slot til, og jeg blev en stor Kunde hos ham. Han kom ikke til at fortryde det.

- Bruges der stadig mange Tændstikker? Har De nye Belysningsmidler ikke medført en Forandring?

Frøken Caroline Herding smiler bredt:

- Nej, De kan tro, at Tændstikkerne har holdt sig. For der er kommet noget nyt til. Nemlig Damernes Tobaksrygning! Hvad dér gaar af Tændstikker!

- Hvor mange?

- Det taler en Forretningsmand aldrig om.

Børn har jeg haft nok af!

- Men kan de udfylde en Kvindes Liv? Har De aldrig følt Dem ensom og følt Længslen efter en Mand og Børn?

Caroline Herding svarer:

- Børn har jeg aldrig savnet. For det har jeg altid haft. Da jeg var tyve Aar og gik hjemme, kom min Broder, og vi var 12 Søskende, saa De kan være forvissat om, at Børn har jeg aldrig savnet, og dem har jeg endnu, min Nevø har to Tvillinger, og alle Børnene skal med til Middagen, vi blivre femogtredivel!

- Har Kvinder i Almindelighed Anlæg for Handel?

- Det mener jeg. Men jeg mener samtidig, at en gift Kvinde egner sig bedst i Hjemmet.

- Hvorfor?

- Fordi, hvis Manden bliver daarlig eller Børnene, saa har hun jo ingen Fred paa sig, hun gaar og tænker paa det, og hvad saa med Forretningen? Noget andet er, hvis hun er dygtig, saa kan hun være en stor Hjælp for Manden i hans Forretning, hvis de er enige om det, for det er ikke godt, naar Manden bliver ked af, at Maden ikke er færdig, naar han kommer hjem fra Forretningen!